

Entrevista

“L'experimentació financera no s'atura mai”

Bill Hodgson

Especialista de Sapien en productes financers derivats fora de la borsa

—Ja el 1998, Thomas Siems, llavors economista en cap del Banc Central de Dallas, va demanar: “Els productes derivats són el càncer que destruirà els mercats financers globals?” Vós creieu que avui tenim prou proves per a respondre que sí?

—Perdoneu, però la cita és del setembre del 1997, i Siems mateix va concloure al seu famós article que aquesta acusació no era certa. Des d'aquell moment, les coses s'han capgirat... Tanmateix, la majoria dels analistes han aduït que la crisi ha estat causada per un producte molt específic, els CDO [obligació de deute col·lateral sobre béns, com ara les hipoteques]. La realitat és probablement molt més complexa, però avui tothom reconeix els beneficis de fer servir els mercats alternatius en comptes de la borsa per a evitar el col·lapse de la confiança inversora.

—És possible de posar preu al risc als mercats alternatius (OTC), si ni tan sols les borses, regulades i organitzades, semblen capaces de fer-ho? Això no agreujarà la crisi?

—Els mercats OTC són a primera línia quant a la descomposició dels riscos fonamentals per als usuaris dels mercats financers, com ara en els casos en què compten les taxes d'interès i els canvis de moneda estrangera. L'estratègia d'assessorar l'efecte de totes aquestes variables en el risc, al qual se sotmeten els inversors, millora la comprensió de la seua situació. No és estrany que als Estats Units i Europa, les autoritats financeres hagen vist en els mercats OTC un recurs per a descongestionar l'aturada cardíaca del crèdit en les borses. Ara bé, la discussió hauria de ser sobre si l'eficàcia amb productes individuals és aplicable als corporatius... I si entràvem ací, no acabaríem.

—Els bancs disposaven de personal amb la preparació necessària per a plantar cara a l'explosió dels anomenats productes financers derivats?

—La compra-venda de derivats en mercats OTC ha estat practicada durant anys, prou perquè els líders actuals de la indústria bancària foren conscients dels seus riscos abans d'aconseguir la posició executiva a què han arribat. No obstant això, els presidents de la banca depenen dels seus experts en risc per a controlar fins a quin punt les operacions de les seues institucions són insegures. Trobe que la qüestió, més aviat, és: disposem dels instruments adients per a una bona gestió del risc financer?

—Els governs occidentals pensen que el problema són els bancs, que han crescut massa.

—Ens calen bancs més intel·ligents, no més petits.

—Quan preveieu que els mercats financers recuperaran l'estabilitat i gosaran tornar a experimentar amb el capital? Quina mena d'innovacions financeres podem esperar en el futur?

—Mai no hem deixat d'experimentar. La innovació ha estat contínua. Els mercats OTC han hagut de seguir els corrents educatius i de la crítica per assegurar que prenen les decisions correctes en el futur. La innovació, d'ara endavant, haurà de lliurar els nous productes financers amb una estructura que tothom pugui entendre i usar amb confiança.

SAPIENT

*Victorià Jiménez
Londres*